

Het mannenkoor in de lente

‘Weet je wat we gaan doen?’ zegt tante Dina.
‘We gaan vandaag vogelnestjes maken.’
Het mannenkoor begint te lachen.
‘Dat is zeker een grapje,’ zeggen de mannen.
‘Helemaal niet,’ zegt tante. ‘Het is nu lente en dan komen alle vogels weer gezellig naar ons land terug. Na zo’n lange vliegreis zijn ze misschien wel veel te moe om een nieuw nestje te maken, dus we kunnen ze best even helpen.’
‘Daar zit wat in,’ vinden de mannen.
Daarom gaan ze allemaal naar buiten om takjes en strootjes te zoeken. En ze zingen van een lijst die de weg kwijt was, van een smoorverliefde reiger, en van een ooievaar die een zesling moest vervoeren. Als het mannenkoor genoeg strootjes, grasjes en takjes bij elkaar gezocht heeft, gaan ze vlechten. Ze maken het ene nestje na het andere. Grote nesten voor de grote vogels, en kleine nestjes voor de kleintjes. En ze vinden het werkelijk geweldig.

Aan het eind van de ochtend hebben ze een hele stapel nestjes in elkaar gevlochten.
‘Klaar,’ roepen de mannen. Ze laten ze trots aan tante Dina zien.
‘Helemaal niet klaar,’ zegt tante. ‘Want nu moeten we die nestjes nog een mooi plekje geven. Kom maar gauw mee.’
Samen lopen ze de tuin in. Tante wijst telkens een goed plekje aan en de mannen zorgen dan dat daar een nestje wordt opgehangen. Er komt een nestje in de heg, een nestje tussen de struiken en een nestje in de dakgoot. En zo gaan ze maar door. Ten slotte zijn er nog drie nestjes over. ‘Die moeten boven in de boom,’ zegt tante. ‘Dat vinden de vogels vast fijn.’
Bezorgd kijken de mannen naar boven. ‘Hij is wel een beetje hoog,’ zeggen ze.
‘Kom, kom,’ zegt tante. ‘Als die vogels daar straks elke dag durven te wonen, dan moeten jullie niet

piepen. Jullie hoeven er alleen maar even naartoe te klimmen. Nou, wie gaat er naar boven?’ vraagt ze. ‘En een beetje opschieten, anders heb ik geen tijd meer om zo een toetje te maken.’

Geschrokken kijken de mannen elkaar aan. Dan rennen er een paar op de boom af en klimmen al zingend naar boven. En ze zingen van een appel die te pletter valt, van een omgewaaide boom, en van een mannenkoor met hoogtevrees.

En zo krijgen ook de laatste nestjes een mooi plekje in de boom.

‘Kom er maar uit, mannen,’ zegt tante Dina opgewekt.

Maar dat durven de mannen niet meer. Ze zijn bang geworden.

‘Laat je gewoon vallen,’ roept tante. Ze doet alvast een stapje opzij.

Maar daar hebben de mannen helemáál geen zin in. ‘De grond is veel te hard,’ roepen ze.

‘Ik weet al wat,’ zegt tante. Ze sleept de dekbedden van het mannenkoor één voor één naar de tuin en legt ze onder de boom. Daarna haalt ze alle kussens en dan voelt ze even of het zacht genoeg is.

‘Spring maar,’ roept tante naar boven.

En dan laten de mannen zich één voor één naar beneden vallen. En het doet helemaal geen pijn. ‘En nu allemaal opruimen!’ zegt tante. ‘Dan ga ik vast toetjes maken.’

Die avond komen de eerste vogels terug. In een mum van tijd zijn alle nesten bezet.

‘En dat allemaal dankzij jullie,’ zegt tante trots.

‘Moet je die vogeltjes daar nou eens zien!’

Maar de mannen hebben geen tijd om te kijken.

Ze hebben het veel te druk met hun heerlijke toetjes.

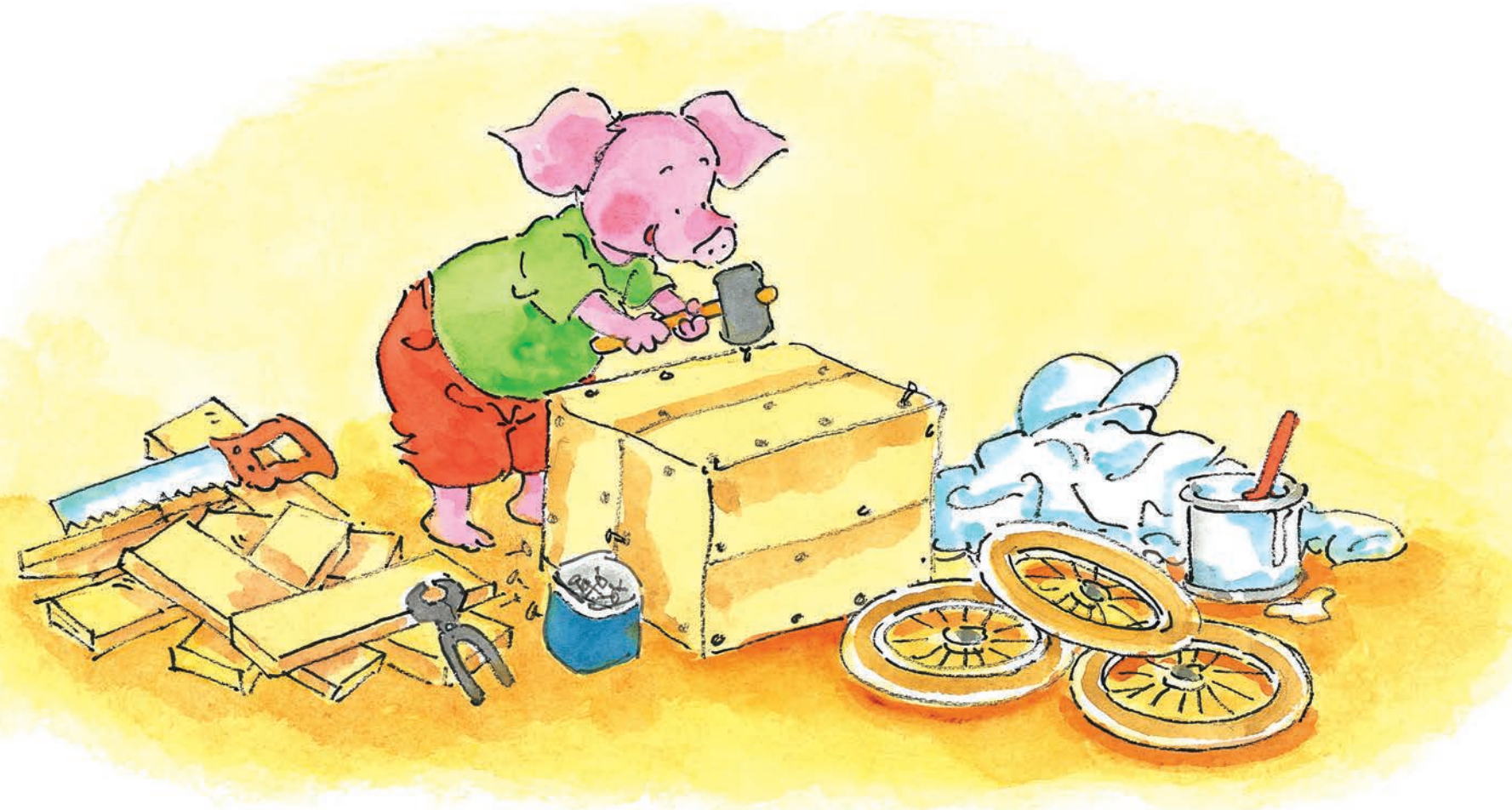

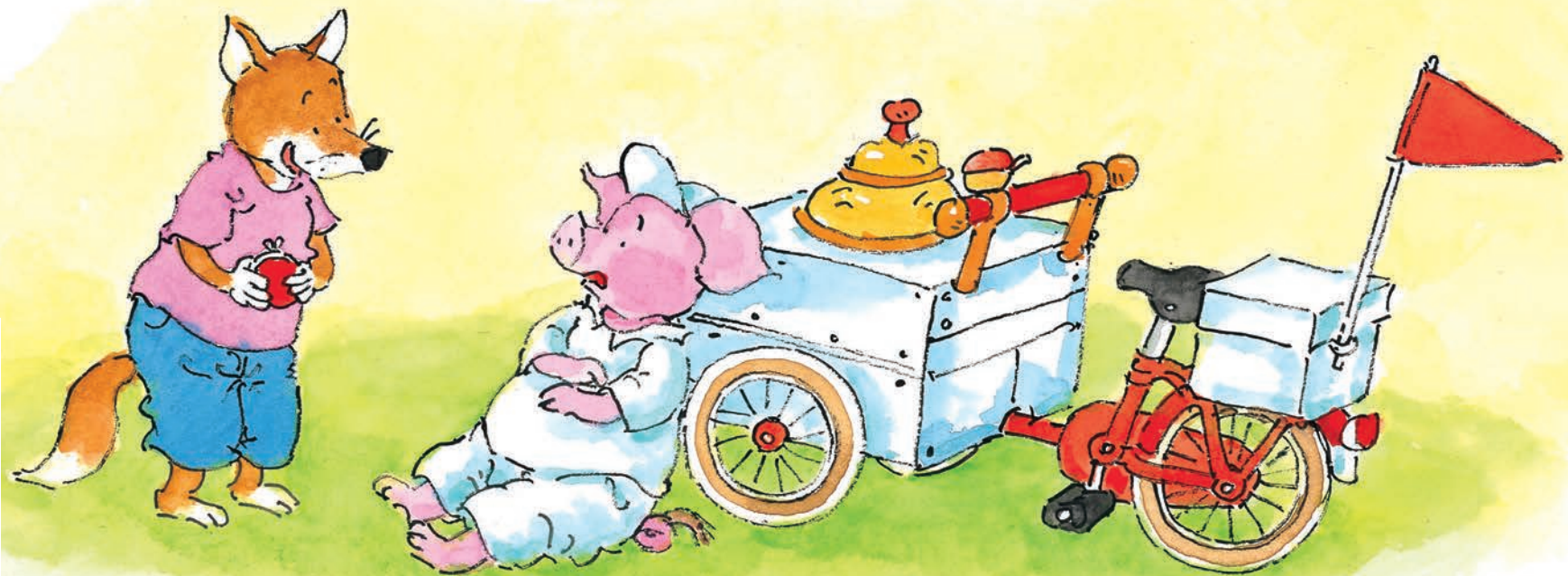

Knorrepotje wordt ijscoman

Knorrepotje is een varken
maar tevreden is hij niet
en vooral niet als hij ergens
hele leuke dingen ziet
en vandaag ziet Knorrepotje
op het plein een ijscoman
en hij zegt: het lijkt me heerlijk
als ik ook ijs verkopen kan

Hij zoekt op zolder witte kleren
en een mooie witte pet
en hij timmert zelf een fietskar
waar hij snel een bord op zet:
KNORREPOTJES IJSCOWAGEN
en dan is hij bijna klaar
hij stopt zijn wagen vol met ijsjes
en roept lachend: fietsen maar!

Na een tijdje ijs verkopen
krijgt Knorrepotje een idee:
hij gaat nu zelf een ijsje eten
en dáárna pakt hij nummer twee
dan neemt hij een derde ijsje
hij rijdt smullend in het rond
en hij propt ook nog een vierde
en een vijfde in zijn mond

Maar dan krijgt Knorrepotje buikpijn
dat vindt hij hélemaal niet fijn
dus hij zegt dat hij beslist geen
ijsverkoper meer wil zijn
en als iemand hem komt vragen
of hij een ijsje kopen kan
zegt Knorrepotje: nee, niet doen, hoor
want je krijgt er buikpijn van!

Kleine dieren worden groot

't Is zomer en de kleine dieren worden groot
het kikkervisje zit nu als een kikker in de sloot
de rups die in de lente nog moest kruipen op de grond
vliegt nu al tijden vrolijk tussen alle bloemen rond

't Is zomer en de kleine dieren groeien op
bij 't geitje zie je al twee kleine hoorntjes op zijn kop
de kalfjes staan als lieve mini-koetjes in de wei
het kippenkuiken legt over een poosje trots een ei

't Is zomer en de kleine dieren doen hun best
een vogeltje leert vliegen op het randje van zijn nest
het kleine muggenlarfje is als mug aan 't werk gegaan
ik ren er nu al uren met een mepper achteraan...

(PATs!)

C C/B am G C
't is zo - mer en de klei - ne die - ren wor - den groot

am F dm G
het kik - ker - vis - je zit nu als een kik - ker in de sloot

dm G C/e C
de rups die in de len - te nog moest krui - pen op de grond

F C/e G C
vliegt nu al tij - den vro - lijk tus - sen al - le bloe - men rond

De appelboom

Het is al bijna winter
toch is de appelboom nog groen
en hij zegt: ik ben vergeten
wat ik in de herfst moet doen

Maar de vogeltjes die komen
roepen vrolijk met z'n allen:
maak eerst je blaadjes geel of bruin
en laat ze dan maar vallen!

Dát was het, roept de appelboom
bedankt hoor, allemaal
en een weekje later
is de appelboom ook kaal!

Herfstliedje

Herfst is lekker buiten stampen in de regen
en af en toe je winterjas al aan
herfst is binnenblijven als het hard gaat waaien
en vogels die weer naar het zuiden gaan

Herfst is eikels en kastanjes kunnen rapen
en knutselen met alles wat je vindt
herfst is zingen langs de deuren met Sint-Maarten
en kijken naar de aankomst van de Sint

Herfst is in het bos naar paddenstoelen zoeken
en koeien gaan weer lekker naar de stal
herfst is voelen dat de zomer echt voorbij is
en weten dat het winter worden zal

Herfst is lek-ker bui-ten stam-pen in de re - gen en af en toe je win-ter-jas al aan

herfst is bin-nen blij-ven als het hard gaat waai - en en vo-gels die weer naar het zui-den gaan

Een heel bijzondere oudejaarsavond

Het is de laatste dag van het jaar. Tante Door is naar haar werk en Flop en Fladdertje zitten buiten op een muurtje.

‘Weet jij wat we vanavond eten?’ vraagt Flop. ‘Het zal wel soep met brood en olieballen worden,’ zegt Fladdertje. ‘Dat eten we meestal op oudejaarsavond. Tenzij er bezoek komt. Dan zijn er altijd lekkere dingen.’

‘Nou,’ zegt Flop lachend. ‘Dan moeten we dus zorgen dat er bezoek komt. Let op!’

Flop loopt meteen naar de buurvrouw. ‘Komt u vanavond bij ons eten?’

‘Hoezo dat?’ vraagt de buurvrouw.

‘Nou,’ zegt Flop. ‘Het is oudejaarsavond en we zouden het gewoon vreselijk gezellig vinden.’

‘Ik vind het heel lief,’ zegt de buurvrouw. ‘Maar kan dat wel? Jullie tante heeft het al zo druk!’

Flop knikt. ‘Dat is waar. Daarom moet iedereen iets lekkers meenemen, dan kan het best.’

De buurvrouw begint te lachen. ‘Doe ik,’ zegt ze. ‘Dus er komen nog meer mensen?’

Flop knikt. ‘Ja, we moeten iedereen in onze straat uitnodigen.’

‘Wat enig,’ zegt de buurvrouw. ‘Tot vanavond dan. Hoe laat moet ik er zijn?’

Flop en Fladdertje kijken elkaar aan. ‘Een uur of zeven?’ zegt Fladdertje.

‘Prima. Ik ga meteen een salade maken.’

‘Gelukt!’ roept Flop. ‘Dat wordt smullen vanavond!’

Even later gaan Flop en Fladdertje alle deuren langs om de hele straat uit te nodigen. Iedereen vindt het geweldig en belooft iets lekkers mee te nemen.

Als tante Door thuiskomt, zitten de ettertjes rustig aan tafel te kleuren.

‘Poeh, poeh...’ zegt tante. Ze geeft de ettertjes allebei een kus. ‘Ik ben doodmoe. Ik heb het nog nooit zo druk gehad, geloof ik. Maar gelukkig kunnen we vanavond rustig televisie kijken en dan gaan we na het vuurwerk lekker naar bed. Brengen jullie even je spullen naar boven? Dan warm ik de soep op en kunnen we zo eten.’

‘Hoe laat is het dan?’ vraagt Flop.
‘Bijna halfzeven,’ zegt tante. ‘Dus gauw opruimen.’
Maar dan gaat de bel.
‘Wie kan dat nou zijn?’ vraagt tante Door.
Flop en Fladdertje rennen zo snel mogelijk met hun tekenspullen naar boven.
Intussen loopt tante naar de voordeur en doet open.
‘Ik dacht: ik breng vast even wat extra stoelen,’ zegt een buurman. Hij stapt met een enorme stapel stoelen de gang door en zet ze in de woonkamer neer. ‘Tot straks,’ zegt hij lachend. En dan wandelt hij het tuinpad weer af.
Tante is zo verbaasd dat ze niets weet te zeggen.
‘Ik vind het toch zo lief van je,’ zegt een buurvrouw, die meteen daarna met een grote pan naar binnen loopt. ‘Ik heb een heleboel gehaktballetjes gemaakt. Dat vindt iedereen vast lekker.’
‘Wat gebeurt hier?’ roept tante Door. ‘Ik snap er niets van!’
‘Maar je hebt ons toch uitgenodigd?’ zegt een andere buurvrouw, die nu met een tas stokbroden de gang in stapt. ‘De kinderen hebben het keurig gevraagd, hoor. Ze waren heel beleefd. We vinden het ontzettend leuk dat we hier vanavond met zijn allen oudjaar mogen vieren. Ik heb begrepen dat je de hele straat hebt uitgenodigd?’
Tante wordt eerst een beetje wit en daarna ontzettend rood. Ze stuift de trap op naar boven.

‘Flop...! Fladdertje...! Waar zitten jullie?’ roept tante boos. ‘Wat hebben jullie gedaan?’
En dan komt het hele verhaal eruit. ‘We dachten dat u het leuk zou vinden,’ mompelt Flop.
‘En Flop wilde zo graag iets lekkers eten in plaats van soep met brood,’ zegt Fladdertje.
‘Jij anders ook, hoor!’ roept Flop.
Tante zucht eens diep. ‘Jullie verzinnen ook elke keer wat anders,’ zegt ze. ‘Nou ja, er is nu niets meer aan te doen. Vooruit! Naar beneden en helpen!’
Beneden stappen weer een aantal mensen de gang in. ‘Waar zal ik de salade neerzetten?’ vraagt de buurman.